

Publicerad 2024-02-02 09:37 av Leif Daniel Isaksson

Flickan på perrongen

Hon kom med tåget, fortfarande arg
Flydde från hembygden och Vännen
Tänker att i Storstan finns nya möjligheter
där väninnan lovat rum

På perrongen blir hon stående,
skrämd av utsattheten,
jäktiga människor och sin egna vilsenhet

Hon har aldrig haft problem med att fatta beslutet
men nu ramlar osäkerheten in som en lavin

Söker sig till lilla caféet våningen upp
och med kaffekoppen sätter hon sig längst in
Bort från allt och alla, osynlig

Frustration tar i henne
Tankarna är ostrukturerad,
ingen röd tråd, fången i labyrinten av frågor

Avstånden ökar naturligtvis hennes tvekan
Närheten och mening som hon kände där hemma,
känns tomt naken nu

Ett vänligt ansikte kommer nära,
frågar försiktigt om att fylla på kaffekoppen
Uppgivenheten i hörnet bryts

Mötet med en vänlig själ i Storstan,
kommer tårarna
Ett uttryck över allt hon har burit i veckor
Den varma handen på hennes hand, det varma mötet
sprider sig i hela henne

På perrongen står hon nu med biljetten hem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Leif Daniel Isaksson med Poeter.se id #233754 innehar upphovsrätten